

РЕШЕНИЕ

№ 4849

гр. София, 14.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.06.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилска

Елка Атанасова

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Ива Цанова, като разгледа дело номер **4525** по описа за **2022** година докладвано от съдия Елка Атанасова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 208 и сл. от Административно процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Застрахователно дружество [фирма], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], представлявано заедно от изпълнителните директори С. П. и К. К., чрез адв.М. Г., против Решение № 20027594 от 05.04.2022г., постановено по НАХД № 5514/2021г. по описа на Софийския районен съд, наказателно отделение, 16 състав, с което е потвърдено наказателно постановление (НП) № Р-10-199/23.03.2021г., издадено от заместник - председателя на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление "Застрахователен надзор". Наведени са доводи за незаконосъобразност на решението, поради неправилно приложение на материалния закон – неправилна квалификация на нарушението, с доводи, че е приложима нормата на чл. 496 и сл. от Кодекса за застраховането (КЗ), която урежда задължения на застрахователя по застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите при предявена претенция, а не нормата на чл.108 от КЗ. Счита, че неправилно е наложена санкция за нарушение, извършено в условия на повторност. Изложени са аргументи за маловажност на административното нарушение, по смисъла на чл. 28 ЗАНН, тъй като към момента на съставяне на акта за установяване на административно нарушение (АУАН) застрахованият изцяло е получил

определеното му застрахователно обезщетение. Претендира се да бъде отменено решението на районния съд и постановено ново, с което да бъде отменено наказателното постановление. Алтернативно се поддържа искане за изменение на НП, като се преквалифицира наложената санкция от такава по чл.644, ал.2 от КЗ на такава по чл.644, ал.1, т.1 от КЗ и се наложи минималната законова санкция.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован, не се явява и представлява.

Ответникът Комисията за финансов надзор, редовно призован, се представлява от юрисконсулт Н., който оспорва жалбата и изразява становище за нейната неоснователност, по съображения, изложени в депозираните по делото писмени бележки. Моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна, а решението на СРС да бъде оставено в сила като законосъобразно. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 лева

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Касационната жалба е допустима, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна, по следните съображения:

Съобразно чл. 218 от АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Решението на Софийския районен съд е валидно и допустимо.

Предмет на производството пред Софийския районен съд е наказателно постановление № Р-10-199/23.03.2021г., издадено от заместник- председателя на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление "Застрахователен надзор", с което на основание чл. 644, ал. 2, предл. 2 във връзка с, ал. 1, т. 2, във връзка с § 1, т. 51 от ДР на Кодекса за застраховането (КЗ) на ЗД [фирма] е наложено административно наказание "имуществена санкция" в размер на 3000 лева, за извършено административно нарушение по чл. 108, ал. 1 от КЗ.

За да постанови оспореното решение, Софийският районен съд възприел за установена като безспорна фактическата обстановка на извършване на нарушение на чл. 108, ал. 1 от КЗ, посочена в Акт за установяване на административно нарушение и в НП № Р-10-199/23.03.2021г., извеждайки същата от писмените доказателства по делото и показанията на актосъставителя - св. Ш..

От задължителните за касационната инстанция фактически установявания на СРС, се установява, че в КФН е постъпила жалба от В. М. С. срещу застрахователно дружество [фирма], във връзка с която свидетелят Ш. изискал от дружеството относимата документация. След постъпване на преписката, свидетелят Ш. установил, че на 08.09.2020 г. е заведена претенция в ЗД [фирма] във връзка с настъпило застрахователно събитие - пътно транспортно произшествие с лек автомобил, в резултат на което били причинени имуществени вреди на лек автомобил. Основанието за претенцията било сключен договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите на виновния за ПТП водач. На датата на завеждане на претенцията били представени писмени доказателства, бил извършен оглед на увредения автомобил, както и съставен опис на претенция. Последното доказателство било представено на 09.09.2020 г. След тази дата от ползвателя на застрахователни услуги не са изисквани никакви други доказателства. Във връзка със заявлението на

10.02.2021 г. било изплатено обезщетение, т.е. след изтичане на срока от 15 работни дни за произнасяне по застрахователната претенция, доколкото дружеството е следвало да се произнесе съгласно разпоредбата на чл. 108, ал. 1 от Кодекса за застраховането, като определи и изплати обезщетение или мотивирано постанови отказ, в срок от 15 работни дни, който изтичал след 30.09.2020 г. включително.

Във връзка с констатираното нарушение, свидетелят Ш. съставил акт на упълномощено лице в КФН на 11.03.2021 г., в присъствие на двама свидетели по съставяне и връчване на акта.

Срещу акта в законоустановения 3-дневен срок не е постъпвало възражение от застрахователното дружество.

След преценка на всички доказателства, административно наказващият орган наложил на застрахователното дружество имуществена санкция в размер на 3 000 лева за извършено нарушение на чл. 108, ал. 1 от КЗ.

Междувременно, с наказателно постановление № Р-10-179/09.03.2018 г. на КФН, влязло в законна сила на 04.02.2020 г., на ЗД [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 3 000 лева на основание чл. 644, ал. 2 и чл. 644, ал. 1, т. 2 от Кодекса за застраховането, за извършено нарушение на чл. 108, ал. 1 от Кодекса за застраховането.

Във връзка с това и като е приел, че застрахователят е следвало да се произнесе, като определи и изплати размера на обезщетение или застрахователна сума, или мотивирано да откаже плащане, съответно не по-късно от 30.09.2020г. за заведената застрахователна претенция, Софийският районен съд правилно е извел изводи, че е осъществен състав на нарушение на чл. 108, ал. 1 от КЗ, а именно, че застрахователят не се е произнесъл окончателно по предявената застрахователна претенция по застраховка "Гражданска отговорност" или с определяне и изплащане на размера на обезщетението, или с мотивиран отказ за плащане в законоустановения срок. Приел е, че при съставяне на АУАН и издаване на НП не са допуснати нарушения на административно производствените правила. Мотивирал е, че дружеството е санкционирано многократно за поредица подобни нарушения, с влезли в сила наказателни постановления, поради което законосъобразно е наложено наказанието по чл. 644, ал. 2 предл. 2, вр. с, ал. 1, т. 2 от КЗ, във връзка с § 1, т. 51 от ДР на КЗ за повторно извършено нарушение.

Касационната инстанция намира решението на Софийския районен съд за правилно, по следните съображения:

Съдебното следствие в хода на първоинстанционното производство е проведено обективно, всестранно и пълно. По делото не са събрани доказателства, които да оборват установената в наказателното постановление фактическа обстановка. Такива не са представени и в касационното производство.

Настоящият касационен състав напълно споделя мотивите на районния съд, че издаденият АУАН и наказателно постановление са съставени съобразно нормите на ЗАНН.

Въззивният съд мотивирано е приел, че събраните по делото доказателства безспорно установяват, че застрахователното дружество е осъществило от обективна страна административно нарушение по чл. 108, ал. 1 от КЗ.

Нарушението на чл. 108, ал. 1 от КЗ е формално, като за съставомерността на същото не се изисква да са настъпили вреди. Изпълнителното деяние на административното нарушение по чл. 108, ал. 1 от КЗ може да бъде осъществено само чрез бездействие -

непредприемане от страна на застрахователя на предписаното поведение по чл. 108, ал. 1 от КЗ. В случая дружеството е следвало да се произнесе до 30.09.2020г., т.е. в срок до 14 работни дни, считано от 08.09.2020г. - датата, на която са представени всички доказателства, необходими за установяване на основанието и размера на претенцията ѝ. По делото не е спорно, че застрахователното дружество се е произнесло извън този срок, като периода на закъснението в произнасянето (4 месеца и 11 дни), при конкретната хипотеза е обстоятелство, което не може да обоснове приложението на чл. 28 от ЗАНН. В тази връзка са неоснователни доводите на касатора за наличие на маловажен случай на нарушение. След влизане в сила на измененията на ЗАНН-ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 23.12.2021 г, критерият за преценка на маловажността на случая вече е изцяло нормативен. Прилагат се критериите за маловажно нарушение, визирани в специалното административно законодателство, а ако такива не са налице-критериите, заложили в новосъздадената легална дефиниция за маловажен случай по §1, т.4 от ДР на ЗАНН, съгласно която "Маловажен случай" е този, при който извършеното нарушение от физическо лице или неизпълнение на задължение от едноличен търговец или юридическо лице към държавата или община, с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства, представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушение или на неизпълнение на задължение от съответния вид.

Горепосаното нарушение не се характеризира с никоя от изброените хипотези и не представлява маловажен случай, поради което не следва да се прилага разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН. В настоящия случай, предвид обстоятелството, че нарушението по чл. 108, ал. 1 от КЗ е формално, се явяват ирелевантни съображенията на касатора за липсата на настъпили вредни последици, поради факта, че законодателят не е предвидил в състава на нарушението настъпването на такива.

При преценка характера на извършеното нарушение и неговите обективни проявления настоящият касационен състав не може да приеме, че в случая се касае за по-ниска степен на обществена опасност на деянието в сравнение с обикновените случаи на нарушения от този вид.

Съдът намира за правилна квалификацията на нарушението. Разпоредбата на чл.108 ал.1 от КЗ определя срок за произнасяне на застрахователя по претенцията по застраховки по раздел I от приложение № 1 или по т. 1 - 3, 8 - 10 и 13 - 18, раздел II, буква "А" от приложение № 1, които не са застраховки на големи рискове, в срок до 15 работни дни от представянето на всички доказателства по чл. 106. В Приложение 1, раздел II буква А т.10 е посочена застраховка „Гражданска отговорност“, свързана с притежаването и използването на моторно превозно средство, което определя приложимостта на разпоредбата по чл.108 ал.1 от КЗ. Срока по чл.486 ал.1 от КЗ е приложим единствено в хипотезата на чл.108 ал.3 от КЗ, а именно - в случаите по застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, когато не са представени всички доказателства по чл. 106.

С оглед изложеното касационната жалба се явява неоснователна, което налага отхвърлянето ѝ и оставяне в сила на решението на Софийския районен съд.

Пред касационната инстанция своевременно са заявена разноска за юрисконсултско възнаграждение от процесуалния представител на ответника по касация. Предвид фактическата и правна сложност на делото при този изход на спора разноска следва да бъдат присъдени на КФН за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2, предложение първо от АПК, Административен съд София - град, X. касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 20027594 от 05.04.2022г., постановено по НАХД № 5514/2021г. по описа на Софийския районен съд, наказателно отделение, 16 състав
ОСЪЖДА [фирма] да заплати на Комисията за финансов надзор разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв.
Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.